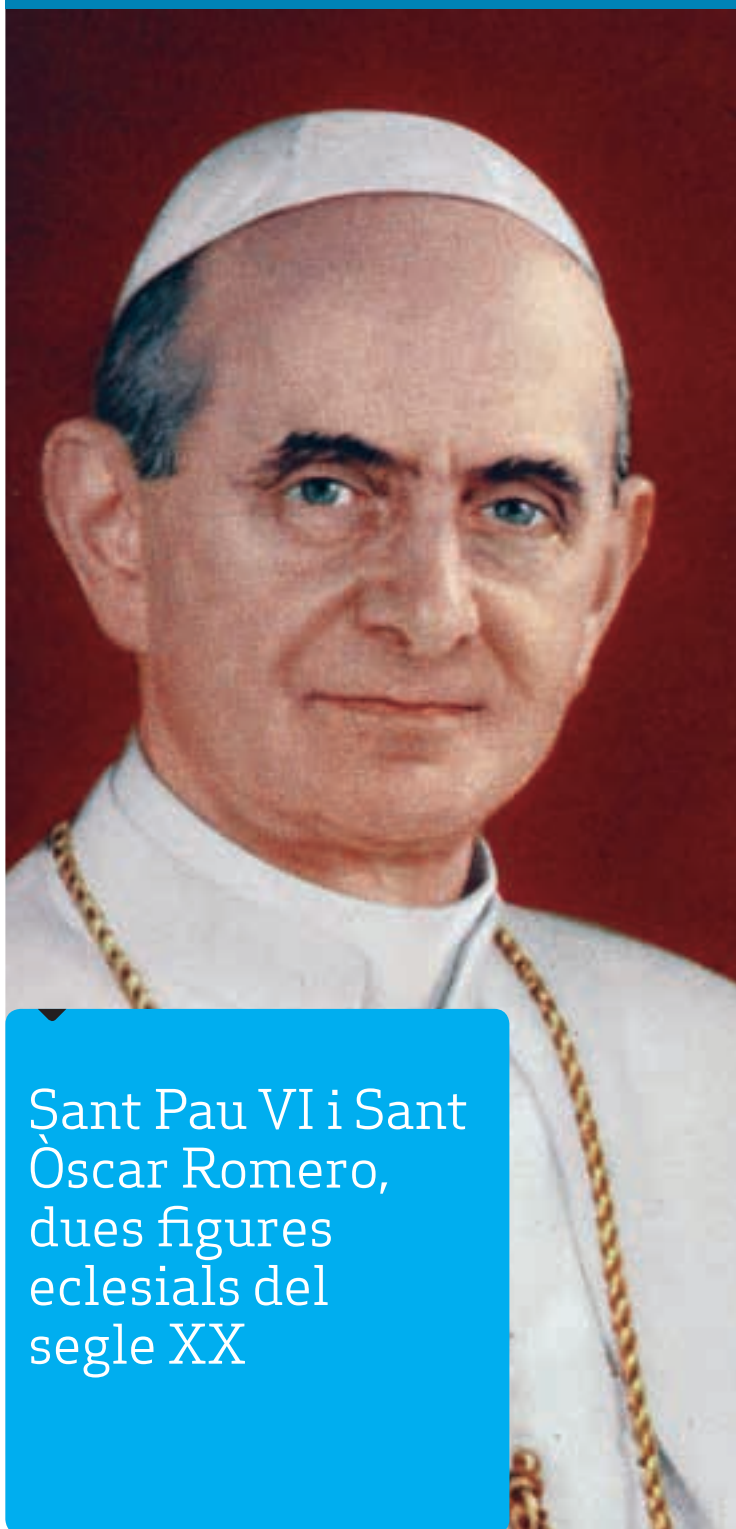

Full diocesà

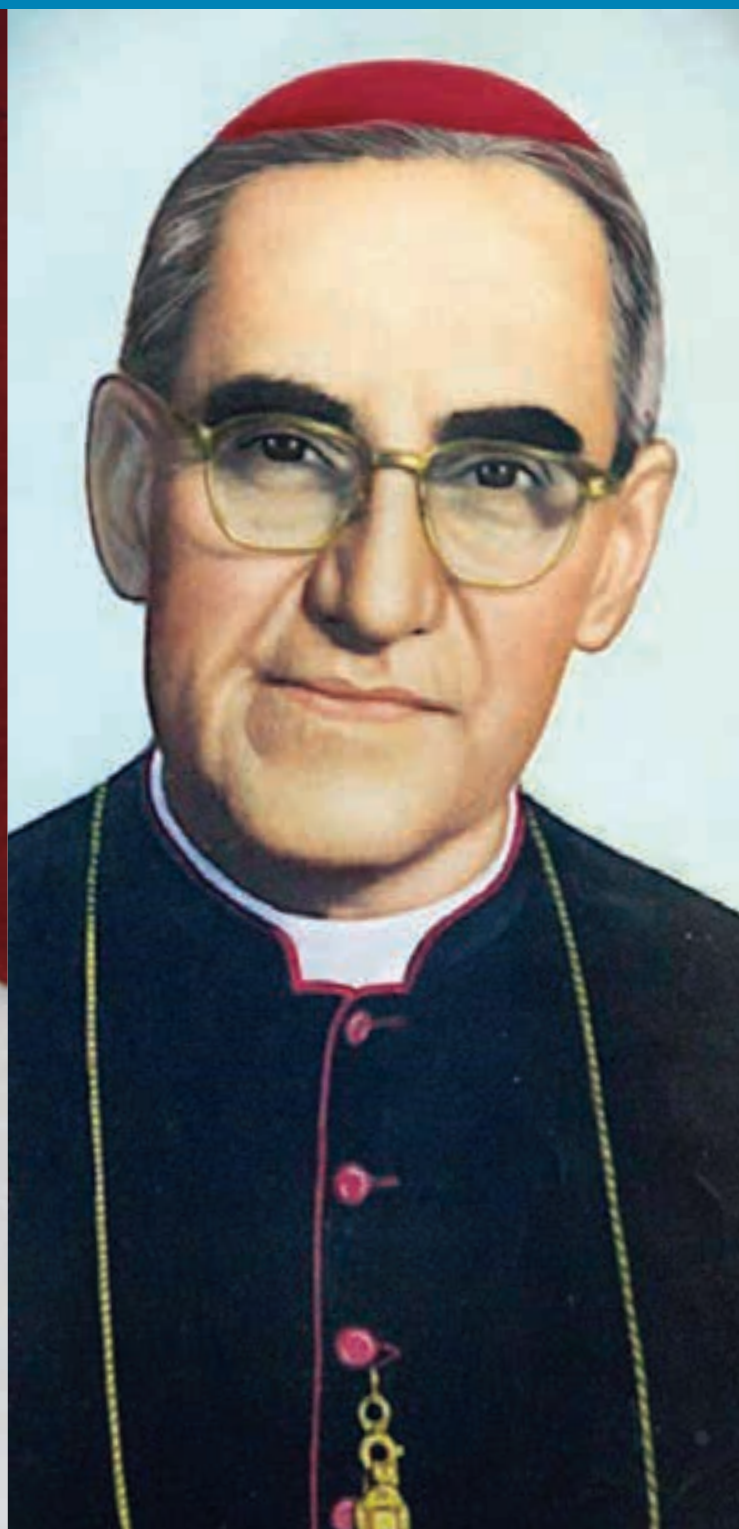
14 d'octubre del 2018

p4 – El santuari del Miracle acull un concert històric

p7 – Diumenge vinent: el Domund

Sant Pau VI i Sant Òscar Romero, dues figures eclesials del segle XX

«Bon mestre, què haig de fer per a posseir la vida eterna?»

Diumenge XXVIII durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre de la Saviesa

Vaig pregar Déu que em donés enteniment, i m'ho concedí, vaig cridar l'Esperit de saviesa, i em vingué. La prefereixo a ceptres i trons, i, comparada amb ella, tinc la riquesa per no-res. Ni tan sols la comparo amb les pedres més precioses, perquè tot l'or del món, al seu costat, no val ni un gra de sorra, i la plata no val més que el fang. L'aprecio més que la salut i que la boniquesa, i vull que em faci de llum, perquè la seva claror no s'apaga mai. Juntament amb la saviesa m'han vingut tots els béns, duia les mans plenes de riqueses incomptables.

(7,7-11)

Salm responsorial

Que el vostre amor, Senyor, no trigui més a saciar-nos i ho celebrarem amb goig tota la vida.

(Salm 89)

Lectura de la carta als cristians hebreus

La paraula de Déu és viva i eficaç. És més penetrant que una espasa de dos talls: arriba a destriar l'ànima i l'esperit, les articulacions i el moll dels ossos, i esclareix les intencions i els pensaments del cor. A tot el món creat no hi ha res que Déu no vegi clarament; tot és nu i descobert davant els ulls d'aquell a qui haurem de donar comptes.

(4,12-13)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

Un dia que Jesús sortia de camí un home corregué, s'agenollà als seus peus i li preguntava: «Bon mestre, què haig de fer per posseir la vida eterna?» Jesús li digué: Per què em tractes de bo? De bo només ho és Déu. Ja saps què diuen els manaments: «No matis, no cometis adulteri, no robis, no declaris en fals contra un altre, no facis cap frau, honra el pare i la mare.» Ell li respongué: «Mestre, tot això ja ho he complert des de jove.» Jesús se'l mirà amb afecte i li digué: «Encara et falta una cosa: vé a vendre tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel. Després torna i vine amb mi.» Aquesta resposta de Jesús el contrarià i se n'anà tot trist, perquè era molt ric. Llavors Jesús mirà al seu voltant i digué als deixebles: «Per als qui són rics, que n'és, de difícil, d'entrar al regne de Déu!» Els

deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren sorpresos. Però Jesús els tornà a dir: «Fills meus, què n'és de difícil, d'entrar al regne de Déu! És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla que no pas que un ric entri al regne de Déu.» Ells quedaren encara més sorpresos i deien entre ells: «I qui es podrà salvar?» Jesús se'ls mirà i els digué: «Als homes els és impossible, però a Déu no, perquè Déu ho pot tot.»

(10,17-30)

«Vaig pregar Déu que em donés enteniment, i m'ho concedí, vaig cridar l'Esperit de saviesa, i em vingué. La prefereixo a ceptres i trons, i, comparada amb ella, tinc la riquesa per no-res»

Cridats a fer el bé

Jean Hakolimana, prev.

Un dia Jesús es troba amb un home verdaderament admirable. La seva consciència no l'acusa d'haver fet cap mal a ningú. Quan Jesús intenta introduir-lo en la propedèutica de la fe (no facis ni això ni allò altre), l'home li contesta amb fermesa tenir aprovada aquesta etapa. Jesús entén molt bé la seva insatisfacció. Seguint aquesta lògica de «fer» el que està manat per a «posseir» la vida eterna, encara que visqui de manera irreprotxable, no quedarà plenament satisfet. En l'ésser humà hi ha una aspiració més profunda. Llavors Jesús el porta al cor de la fe: «Vés, ven i vine.» Aquí l'home s'adona que el seguiment de Jesús és molt més exigent del que imaginava. Fins ara s'havia limitat a no fer el mal. Se li demana de fer un pas, fer de la seva vida un servei. L'home s'aixeca i s'allunya de Jesús. Se'n va trist. Sap que mai no podrà conèixer l'alegria i la llibertat dels qui segueixen Jesús.

Aquesta és una de les dificultats que desvirtuen la fe cristiana. Per a molts, la fe es resumeix a no fer mal a ningú, ser bona persona. Ja és molt. Si fos així, la vida cristiana seria una filosofia entre altres. Jesús no va venir solament a fer de nosaltres bones persones. Va venir a fer de nosaltres els seus seguidors i imitadors. És a dir, aquells que s'han obert al seu esperit i al seu amor i que ho volen semblar. Justament l'esperit de Jesús es resumeix en la creu, l'acte de donació més sublim. Jesús ens convida a involucrar-nos en l'esdeveniment del regne de Déu. No farem gestos heroics; però, si fem petits passos en aquesta direcció, coneixerem l'alegria de seguir Jesús. Si no és així, ens sentirem bons cristians, però a la nostra religió li faltarà alegria.

La imatge

Jesús mirà amb afecte aquell home que, delerós des de petit, havia guardat els manaments de la Llei, que complir-los no és cap mal. En canvi, la relació es fa dura i estranya quan aquell home no es vol desprendre de la seva riquesa per seguir-lo com a deixeble.

A més del goig d'esdevenir deixeble amb el grup i la intimitat amb el Senyor es perdrà un tresor en el cel.

Crist i el jove ric (1889). Heinrich Hoffman

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

15 dilluns

—Santa Teresa de Jesús
(tb. onom. de Maite)
Sir 15,1-6/Salm 88/Mt 11, 35-30

16 dimarts

—Sant Galderic
—Santa Margarida M. Alacoque
—Sant Bertran
Ga 5,1-6/Salm 118/Lc 11,37-41

17 dimecres

—Sant Ignasi d'Antioquia
—Sant Florenci
Ga 5,18-25/Salm 1/Lc 11,42-46

18 dijous

—Sant Lluç Evangelista
2Tm 4,10-17b/Salm 144/Lc 10,1-9

19 divendres

—Santa Laura
—Sant Pere d'Alcàntara
—Sant Pau de la Creu
—Mare de Déu de la Salut (Sabadell)
Ef 1, 11-14/Salm 32/Lc 12,1-7

20 dissabte

—Santa Irene
—Sant Corneli
—Santa Maria de Nagasaki
Ef 1,15-23/Salm 8/Lc 12,8-12

21 diumenge XXIX de durant l'any, cicle B

—Jornada Mundial per l'Evangelització dels pobles (Domund)
—Mare de Déu de la Bonanova
—Santes Celina, Griselda i Úrsula
—Santa Azahara
Is 53,10-11/Salm 32/He 4,14-16/
Mc 10,35-45

El santuari del Miracle acull un concert històric

Coral Cardonina / Foto: Rosa Cobacho

Més de dues-centes persones van atapeir l'església del santuari del Miracle per escoltar els cantaires de Manresa, Solsona i Cardona, en un emblemàtic concert que agermanà les veus de tres cors nascuts a les ribes del Cardener.

Amb motiu del seixantè aniversari de la Coral Cardonina, els històrics orfeons Manresà i Nova Solsona van acompanyar els cardonins en una reeixida vetllada musical que va fer les delícies del públic assistent.

Els manresans, acompanyats pulcrament al piano per Jordi Franch, van obrir el concert amb cinc peces d'alta volada. Després fou el torn de l'Orfeó Nova Solsona, que l'any vinent celebrarà el seu centenari. La coral amfi-

triona, Coral Cardonina de Cardona, va continuar amb el concert.

En els cants conjunts, el jove mestre solsoní Joan Boix va dirigir els tres cors oferint una emotiva interpretació de «L'emigrant», de Verdaguer. Per la seva part, Lluís Arguijo, que amb aquest concert s'acomiadava de la seva responsabilitat al capdavant de l'orfeó bagenc, va dirigir una vibrant interpretació de «El cant de la senyera» amb tot el públic del temple dempeus. Després del lliurament d'un obsequi als directors d'ambdós orfeons, es va cloure la vetllada amb l'himne republicà «El cant del poble», sota la conducció d'Ovidi Cobacho.

Per a llegir la notícia sencera, visiteu la web www.bisbatsolsona.cat

Sínodo dels Bisbes 2018 sobre els joves

El Sant Pare ha convocat la XV Assemblea General Ordinària del Sínodo dels Bisbes que té lloc aquest mes d'octubre, del 3 al 28 d'octubre, a Roma. Aquest Sínodo ha estat convocat pel papa Francesc per estudiar i prendre decisions sobre un tema que el preocupa i que interessa tota l'Església, amb l'objectiu d'acompanyar els joves en el seu camí existencial cap a la maduresa perquè, a través d'un procés de discerniment, puguin descobrir el seu projecte de vida i realitzar-lo amb alegria, obrint-se a la trobada amb Déu i amb els homes i participant activament en l'edificació de l'Església i de la societat.

El SIJ (Secretariat Interdiocesà de Joventut) i l'equip de Comunicació de Barcelona han preparat una sèrie de vídeos promocionals que tracten d'apropar el Sínodo als joves de les diòcesis amb seu a Catalunya. Els anirem publicant a la pàgina web del bisbat de Solsona.

Restauració del Sant Crist de l'església de Sant Antoni de Cervera

Joan Riu

Passada la Festa Major de Cervera, dedicada al Sant Crist i a la Veracreu, i tal com estava previst des de feia un cert temps, el dia 2 d'octubre es procedí a la baixada de la imatge del Sant Crist, del segle XIII, que presideix l'església de Sant Antoni de Cervera, per tal de restaurar-la.

La imatge va ser traslladada al Centre de Restauració de Béns Mobles de la Generalitat de Catalunya que té els seus tallers a Valldoreix, on serà tractada de les deficiències que presentava en els darrers anys. Serà un parèntesi d'uns cinc o sis mesos fins al seu retorn.

Lourdes Domedel, membre i restauradora del Centre de Restauració de Béns Mobles, es desplaçà fins a Cervera per fer la recollida de la imatge.

Un cop allà, en presència del rector de la parròquia, Mn. Xavier Romero, i alguns fidels, la Sra. Domedel va fer una breu explicació tècnica del procediment d'aquesta restauració que permetrà poder conservar la peça durant molt temps i en les millors condicions.

Més fotografies a www.bisbatsolsona.cat

Tridu de santa Teresina de l'Infant Jesús, a Tàrrega

L'església medieval de Sant Antoni de Tàrrega acollí la celebració del tradicional tridu en honor de santa Teresina de l'Infant Jesús durant els passats dies 29 i 30 de setembre, oficiant-se cada vespre una missa i acabant amb la interpretació dels goigs en lloança seva, tot amb la participació de nombrosos devots targarins.

En la festa principal del dilluns dia 1 d'octubre, després del rés del sant rosari, hi hagué una solemne eucaristia presidida per Mn. Josep Maria Vilaseca, rector de Tàrrega, acompanyat del diaca Joan Novell. En les pregàries es procedí a la benedicció dels pètals de santa Teresa, els quals al final foren repartits entre els fidels. També es féu la veneració de la seva relíquia, mentre s'interpretaven els goigs amb lletra d'Oriol M. Diví i música del monjo de Montserrat Odiló M. Planàs. Els cants anaren a càrrec de cantaires de la parròquia acompanyats per l'organista Jesús Balletbò. **Informa: Josep Castellà.**

Sant Galderic, patró de la pagesia catalana

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

El patró tradicional de la pagesia catalana és sant Galderic o Galdric. Antigament ho fou sant Blai, mentre que els sants màrtirs Abdon i Senén —popularment «sant Nin i sant Non»— foren patrons dels hortolans; sant Medir ho és dels pagesos dels conreus del Barcelonès i del Vallès i, actualment, i de manera força generalitzada, hom venera sant Isidre com a patró i protector de tota la pagesia hispana.

La festa de Sant Galderic s'escau el dia 16 d'octubre, quan ja s'ha acabat la verema i la terra, pràcticament, ha estat de bell nou llaurada i adobada i amb els cereals ja sembrats.

Segons la tradició, Galderic era fill de Tolosa de Llenguadoc, i fou canonitzat l'any 990 durant les sessions del Concili Provincial de Narbona. Atesa la seva enorme fama de taumaturg, les seves relíquies foren dutes al Rosselló i a partir del 1014 foren venerades, per disposició del comte Guifre II de Cerdanya, al monestir de Sant Martí del Canigó, on foren guardades fins que l'any 1654, quan es produïren preocupants conflictes bèl·lics al Rosselló, els monjos benedictins determinaren d'enviar les relíquies del sant pagès al monestir barceloní de Sant Pau del Camp, on romangueren fins a 1902, any en què foren retornades al Canigó, arran de la restauració de tan cèlebre monestir que impulsà el bisbe de Perpinyà monsenyor Juli Carselade du Pont.

La tradició religiosa del nostre poble atribueix nombrosos fets miraculosos a sant Galderic. A tall d'exemple, s'explica que, havent ordenat el sant als seus mossos que fessin la batuda del blat aprofitant que el dia era completament serè, quan en començar la tasca el cel s'ennuvolà i es produí un temporal fortíssim, en veure Sant Galderic perillar la collita, es posà a pregar devotament fins que el temps s'asserenà; però, sorprenentment, el serè només s'esdevingué damunt l'era on estaven esteses les garbes de la collita del sant pagès, mentre que a la rodalia hi caigué tanta aigua que féu impossible la batuda del gra a les eres dels masos veïns, tal com es recull en la lletra d'uns antics goigs estampats l'any 1627: «Volgué Déu omnipotent, / en temps de gran tempestat, / que vostra era y forment, / tingué gran serenitat, / per a que vist lo miracle, / tots a Vós respectassen.»

Esdevingué molt popular a casa nostra una tradició popular coneguda com «l'alenada de sant Galdric», així dita pels pagesos per a referir-se a les pedregades violentes. Sembla que aquesta expressió ve del fet que uns veremadors rossellonesos es mofaren dels consells de sant Galderic, a qui manifestaren que ells no tenien altre déu que aquell vi que duïen en llur barral. Davant aquesta actitud blasfema, sant Galderic, des de la seva indignació, alenà fortament damunt el barral, i el vi començà a fer una bromera i sobreixir desmesuradament fins a enfil·lar-se al cel, on es formà al moment una espessa nuvolada i, tot seguit, caigué una forta pedregada, amb unes pedres grosses com ous de gallina que arrasaren totes les vinyes del Rosselló. Davant aquest fet tan extraordinari, els vinyaters es convertiren al cristianisme i, encara avui, quan cau una forta pedregada es fa esment de «l'alenada de sant Galdric».

Una sèrie de prodigis atribuïts a sant Galderic foren recollits a inicis del segle XVII per fra Reginald Poch, religiós dominic professor de filosofia a Perpinyà en el seu suggeridor *Compendio de la vida, muerte y milagros de los gloriosos Labradores San Galderique de Canigou y San Isidro de Madrid*; una interessant i molt documentada obra de caràcter hagiogràfic —estampada per Lluís Roure a Perpinyà l'any 1627— i que encara avui ens forneix de dades molt curioses sobre la vida i els fets taumatúrgics del patró de la pagesia catalana.

Diumenge vinent la Jornada Mundial de les Missions: el Domund

Pregària i col·lecta pels missioners

El Domund és una jornada que se celebra cada any a tot el món, el penúltim diumenge d'octubre, per recolzar els missioners en la seva labor evangelitzadora, desenvolupada entre els més pobres del planeta.

El Domund és una crida a la responsabilitat de tots els cristians en l'evangelització. És el dia en què l'Església llança una especial invitació a estimar i abonar la causa missionera, ajudant els missioners amb la nostra pregària i amb la nostra col·laboració econòmica. El lema del Domund d'enguany és «Canvia el món!».

Els missioners donen a conèixer a tothom el missatge de Jesús, especialment en aquells llocs del món on l'Evangel·li està en els seus començaments i l'Església encara no és present o consolidada: els territoris de missió.

L'activitat pastoral, assistencial i missionera dels territoris de missió depèn dels donatius del Domund. Aquest dia és una

crida a la col·laboració econòmica dels fidels de tot el món.

Les necessitats en la missió són moltes. Mitjançant el Domund, l'Església tracta de cobrir aquestes mancances i ajudar els més desfavorits, a través dels missioners, amb projectes pastorals, socials i educatius.

Humor

Les històries de l'escolà Miquel (7)

Punt de reflexió:

Les històries d'en Miquel són les nostres històries de cada dia. Com vas de puntualitat? No la deixis per al final de la teva vida.

Vídeos per desmuntar mites

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Com sempre, l'Església està essent observada i assetjada mediàticament per continuar una secular operació de descredició. És cert, que algunes de les notícies que han omplert els diaris aquest estiu –nous informes sobre abusos sexuals, crítiques d'eclesiàstics al Sant Pare...– ens afligeixen profundament i demanen un nou temps de conversió de pastors i fidels com ha demanat el papa Francesc durant aquest mes d'octubre, amb una pregària especial per l'Església.

D'altres temes, com les immatriculacions de béns immobles, l'exempció de l'impost sobre aquets béns, el finançament de l'Església i la destinació d'aquests diners, són tractats pels mitjans de comunicació sovint amb la intenció de crear un clima negatiu sobre l'Església catòlica i crear un estat d'opinió que permeti als legisladors canviar la relació entre l'Església i l'Estat sense massa costos electorals.

Fa un temps, la Conferència Episcopal va treure uns vídeos que es poden trobar al youtube o al portal de "portantos" que expliquen d'on provenen els diners de l'Església i quina tasca es duu a terme amb aquests recursos.

Ara, aquests vídeos estan traduïts al català i el subdepar-

tament d'autofinançament els ha penjat a la pàgina web del bisbat. Són tres vídeos, d'aproximadament 3 minuts i mig de durada cada un, on s'explica:

1. Història del finançament de l'Església: en aquest vídeo podreu veure com es finança l'Església, és a dir, d'on arriben els diners.
2. La tasca de l'Església: en aquest vídeo s'explica breument tot el que fa l'Església, és a dir, quina labor desenvolupa i quin impacte té a la societat.
3. Mites i llegendes: en aquest últim vídeo es volen desmuntar alguns mites i llegendes que ronden, des de fa temps, sobre aquests dos aspectes anteriors.

Us animo a mirar aquests vídeos perquè molt sovint constatem que les notícies als mitjans corren a base de titulars cridaners que simplifiquen o falsifiquen la realitat. Els catòlics tenim el deure d'informar-nos amb rigor i veracitat sobre les coses i més si ens importen i afecten. A més, d'una manera molt amena poden resoldre alguns dubtes que comprensiblement podeu tenir. Espero que us siguin útils i que, si és el cas, els redirigiu a aquelles persones que potser, algun dia, us han comentat algun d'aquests aspectes i no heu sabut com respondre.

